

blad *Dalmasen* hvis Program er: 1) Underklassens Ligestilling med Overklassen, 2) Kvindens med Manden, og 3) en stærkt udpræget Opposition mod Præstehierarki og religiøs Ufordragelighed.

Inden vi drog afsted, havde jeg den særlige Fornøjelse at se Bureaukrataanden i Forening med den mandlige Overlegenhed ude os i Skikkelse af et Par uniformerede Postbude. Da Toget satte sig i Gang, droge Politibetjentene, hvis Hverv nu var endt, sig tilbage, idet de dannede en Kreds og samtlige med et bredt Magistratssmil betragtede vor Afmarsch. De havde jo stadselige Uniformer og en stolt Holdning, Folkeskaren derimod gik med bøjede Rygge, efter Dilettantmusik og syngende utopiske Socialistsange, af hvilke ikke en eneste var paa den smukke Melodi: „Bevare Gud vår kung“. Under disse besynderlige Forhold kunde man jo ikke forlange, at Betjentene skulde vise Respekt for en Folkehob, som hjalp til at lønne dem uden at gøre mindste Tegn til ved usømmelig Adfærd at ville volde dem Besvær.

Efter en Stunds Marsch var vi ude paa Ladugaardsgärdet, hvis store Exercereplads i Dag var rømmet af Kanoner og Bajonetter; maaske et Fremtidsbillede af Samfundsspørgsmaalenes Løsning gennem det fri, fredelige Ord. Jeg fik en fortræffelig Plads lige for Talerstolen, en granklædt Høstvogn, nærværende den danske Snedker Hansen, som skulde tale om „den 8 Timers Normalarbejdsdag“. Frk. Rathous energiske, fint skaarne Ørneprofil aftegnede sig mod de lyse Vaarskyer. Frk. Rathou er høj af Væxt og graablond; den hele Fremtoning bærer et meget stærkt Præg af den emanciperede Kvinde; det mindre behagelige Indtryk heraf mildnes dog betydelig af hendes rolige, fordringsløse Væsen. Ansigtets Blegthed og de nervøse Trækninger deri baade før og efter Foredraget tyde paa overanstrengende Studier. Hun taler med en ikke særdeles stærk Stemme, der aldrig hæver sig til Skrig. Derimod udtales Ordene klart og tydeligt og med et eget skarpt, bidende Tonefald paa de Steder, som vidne om den stærkeste Indignation. Intet Smil, ikke engang et satirisk, opliver de alvorlige Træk under hele det lange Foredrag om „Kvinden og den almindelige Stemmeret“. Indtrykket af Revolutionskvinden er komplet.

Først kaster hun et historisk Tilbageblik paa de svundne Tider, da Kvinden „undertrykkes og mishandles af Præster,